

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 mai 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

**TOMA Nadejda
CATAN Liliana
GUZUN Ion
BOICO Victor
PLĂMĂDEALĂ Ghenadie**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2021 în privința lui **Bodrug Vasile XXXXX**, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.09.2020 – 17.05.2021;

Instanța de apel: 11.06. 2021 – 24.11.2021;

Instanța de recurs: 29.03.2022 – 23.05.2022.

Asupra recursul ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 17 mai 2021, Bodrug Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Bodrug Vasile a fost suspendată condiționat și i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost soluționată soarta corpului delict.

S-a dispus încasarea din contul lui Bodrug Vasile în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond, în *procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, a constatat că, Bodrug Vasile, la 18 mai 2020, în jurul orei 22:00, în timp ce se afla în gospodăria rudelor sale din XXXXX, unde consumase băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, fapt confirmat prin tichetul analizatorului „Drager Alcooltest” test nr. 6347 din 19 mai 2020, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,76 mg/1, nefiind posesor al permisului de conducere, a urcat la volanul automobilului personal de model „VAZ 2106”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, unde în

calitatea de pasager pe bancheta din față se afla Țugui Adela, după care a început deplasarea spre s. Găureni, r. Nisporeni.

Deplasându-se pe drumul de țară dintre satele Bălănești – Găureni, r. Nisporeni și ajungând la intersecție, neacomodând mijlocul de transport la condițiile și situația rutieră, și neasigurându-se dacă în fața sa pot apărea careva obstacole, Bodrug Vasile a pierdut controlul asupra volanului și, derapând pe acostament, s-a răsturnat într-o ravenă.

În rezultatul accidentului rutier, părții vătămate Țugui Adela i-au fost cauzate plagă la cap, fracturi ale coastelor 5-11 pe dreapta cu hemopneumotorox, leziunea ficatului și fracturi ale oaselor antebrăului drept, vătămări corporale care, potrivit raportului de expertiză judiciară (medico-legală) nr.2020124D0068 din 09.07.2020, sunt periculoase pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămări corporale grave.

Astfel, Bodrug Vasile a ignorat prevederile pct. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: „în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers”, prevederile pct. 14 lit. a) RCR al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: „conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, prevederile pct. 39 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: „prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță” și prevederile pct. 45 alin (1) și (2) a aceluiași Regulament, care prevede că, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

Acțiunile inculpatului Bodrug Vasile au fost calificate de prima instanță în baza art. 264 alin. (4) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.*

3. Apel a declarat procurorul Lesnic Andrei, solicitând casarea sentinței în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei penale, conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat că eronat a fost aplicată instituția suspendării condiționată a executării pedepsei în privința lui Bodrug Vasile, or inculpatul a săvârșit din imprudență o infracțiune gravă, de către o persoană care nu deține dreptul de a conduce mijloace de transport și se află în stare de ebrietate cu

grad avansat, soldându-se cu cauzarea vătămarilor corporale grave a părții vătămate, periculoase pentru viață.

Prin urmare, suspendarea condiționată a executării pedepsei va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și va fi apreciat de alte persoane ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil, diminuând încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, părții vătămate, a statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, astfel că, corectarea și reeducarea inculpatului va avea loc numai în condiții privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită de instanța de fond a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale și corectare.

Astfel, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, din imprudență și soldată cu vătămări corporale grave rudei (soacra). A recunoscut vina, sincer s-a căit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptei sale și manifestând un regret profund față de fapta săvârșită, declarând personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, partea vătămată Țugui Adela a menționat că nu are nicio pretenție față de inculpat legate de accidentul rutier.

Bodrug Vasile nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, muncește peste hotarele Republicii Moldova, fiind unicul întreținător al familiei, având o activitatea socială utilă și un venit legal, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog (f.d. 68, 71-72), iar circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

De asemenea, infracțiunea comisă de inculpat se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și, în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele pedepsei au fost stabilite de la 2 ani și 8 luni până la 5 ani și 4 luni.

În continuare, instanța de apel a stabilit că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

La acest capitol, instanța de apel, ținând cont de cele menționate supra, a remarcat că dispunerea executării pedepsei sub formă de închisoare ar bulversa relațiile de familie *lato sensu* și ar întrerupe relațiile între Bodrug Vasile și membrii familiei sale, ultimii fiind privați de căldura și îngrijirea paternă. Respectiv, acest aspect ar avea consecințe distrugătoare al relațiilor familiale și asupra atașamentului între membrii familiei, cu atât mai mult cu cât copii au o vârstă fragedă, menținerea

legăturii dintre membrii familiei și a atașamentului dintre ei urmează a fi păstrată și promovată, în măsura posibilităților și circumstanțelor particulare ale cauzei, fiind în interesul familiei și a societății. Totodată, se va acorda posibilitatea inculpatului de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate, acordându-i o șansă acestuia de a se reabilita în fața societății.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a constatat că situația inculpatului Bodrug Vasile permite de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei – perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

În acest context, argumentele apelantului au fost apreciate ca nefondate, cu atât mai mult că în jurisprudența CteDO se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public, iar în Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „*principiul proporționalității*”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale. Or, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

5. Recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, care invocând prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei *cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal*.

În motivarea recursului, titularul indică motive similare celor indicate în cererea de apel, suplimentar invocând că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor apelantului, optând în exclusivitate doar pentru justificarea soluției instanței de fond.

Pe aceasta dimensiune, recurentul opinează că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că infracțiunea a fost săvârșită de inculpat care nu deține dreptul de a conduce mijloace de transport și se afla în stare de ebrietate cu grad avansat, ea soldându-se cu cauzarea vătămarilor corporale grave a părții vătămate, periculoase pentru viață.

Mai mult, se pare că Bodrug Vasile a insistat în fața instanțelor de judecată că își recunoaște vinovăția și a solicitat examinarea cauzei lui în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală doar pentru a putea pretinde la stabilirea în privința sa a unei pedepse penale condiționate, în conjunctura în care probe incontestabile dovedesc vinovăția lui.

În condițiile respective, inculpatul nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă faptele sale, nu se căiește sincer de faptele săvârșite și nu poate beneficia de clemența instanței.

6. În corespundere cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune avocatul Marian Ion, în numele inculpatului, solicitând dispunerea inadmisibilității recursului declarat.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din considerentele ce urmează.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală stipulează că *judecând recursul, instanța de recurs menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.*

În concordanță cu prevederile din art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.*

Din analiza textelor de lege precitate, se conchide că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate. Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarat de către partea acuzării, se atestă, că recurentul invocă în calitate de temeiuri prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate de recurent, Colegiul Penal lărgit constată că erorile invocate nu se confirmă.

Astfel, făcând trimitere la alegerile invocate în recursul declarat de către acuzare, instanța de recurs constată că acesta se bazează pe dezacordul individualizării pedepsei penale, în partea aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 90 Cod penal), aplicată de prima instanță și menținută de către cea de apel.

De asemenea, analizând textual cererea de recurs în paralel cu cererea de apel a acuzării, Colegiul constată că acestea sunt identice după conținut, adică partea critică aceleași chestiuni, asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat prin decizia adoptată.

Respectiv, având în vedere că argumentele recurentului au fost deja analizate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există

circumstanțe substanțiale și convingătoare, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel, Colegiul consideră cererea de recurs inadmisibilă.

Cu titlul de principiu, se relevă că, una din condițiile guvernante la adoptarea hotărârii judecătorești legale este respectarea garanțiilor procesului echitabil, ceea ce, la caz, a fost îndeplinit întocmai de către instanțele ierarhic inferioare.

Mai mult, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

La acest capitol, Colegiul, analizând motivele și argumentele care au determinat instanța de apel de a menține soluția primei instanțe, ajunge la concluzia că în temei legal s-a considerat că cele reținute de prima instanță referitoare la oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal sunt întemeiate, întrucât acestea înglobează toate circumstanțele cauzei, iar comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni din imprudență, denotă că fapta comisă a constituit nu altceva decât un incident în viața inculpatului, și raportată la persoana acestuia, atitudinea celui din urmă față de fapta comisă – toate în ansamblu, determină neexecutarea efectivă a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Bodrug Vasile.

Recurentul indică că *mărimea pedepselor numite ... de prima instanță și acceptată de cea de apel nu este în acord cu principiul proporționalității avînd în vedere fapta săvârșită, impactul social al ei și nu în ultimul rînd consecința gravă survenită în rezultatul săvârșirii infracțiunii.*

Asupra acestui argument, Colegiul reține că potrivit apelului acuzarea nu a fost de acord cu sentința doar cît privește aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, solicitînd excluderea acestora.

Prin prisma solicitării apelantului, instanța de apel și s-a expus în partea descriptivă a deciziei, motivîndu-și soluția adoptată.

În continuare, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală *temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

Raportând invocarea recurentului cu privire la *mărimea pedepselor numite* la prevederile arătate supra, Colegiul statuează că această chestiune nu a fost invocată de apelant și pedeapsa aplicată nu a fost modificată de instanța de apel, astfel că, aceasta nu constituie obiect de judecare în instanța de recurs.

Cât privește *consecința gravă survenită în rezultatul săvârșirii infracțiunii și săvârșirea în stare de ebrietate*, Colegiul menționează că ele sunt părți componente a laturii obiective și de acestea a ținut cont legiuitorul când a stabilit limitele sancțiunii pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal. Mai mult, partea vătămată nu a înaintat careva pretenții față de acesta și a pledat pentru o pedeapsă echitabilă.

Totodată recurentul indică și că *personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de fond și apel de a da dovada de clemență în privința respectivului*, fără a prezenta la acest capitol careva probe, or Bodrug Vasile este pentru prima dată pe banca de acuzare, neavând antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, este căsătorit, crește și întreține doi copii minori cu vârsta de 3 și 4 ani, muncește peste hotarele Republicii Moldova, fiind unicul întreținător al familiei.

Mai mult, raționamentul de aplicare a beneficiilor prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social-periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii și nu în ultimul rând comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării se reține, or Bodrug Vasile a recunoscut vina, sincer s-a căit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptei sale și manifestând un regret profund față de fapta săvârșită, declarând personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penale.

Așadar, instanța de recurs reține, că pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, la numirea căreia s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii, prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, de personalitatea acestuia, comportamentul până la și după săvârșirea infracțiunii, astfel încât pedepsele corespund prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră, că argumentele invocate de procuror poartă un caracter subiectiv și formal, acestea fiind obiectul judecării în instanța de apel, concluzia fiind una legală, întemeiată și absolut motivată, și decizia instanței de apel corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se mai bazează pe aceea că, este inacceptabil faptul că, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a sentinței primei instanțe, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă

instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată. Simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminare a cauzei în fond. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit (*a se vedea hotărârea CtEDO Ryabykh versus Federația Rusă*).

Prin urmare, motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO (*hotărârea Garcia Ruiz versus Spania*).

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat temeinicia motivelor și erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2021 în cauza penală privindu-l pe **Bodrug Vasile XXXXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la 19 iulie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

GUZUN Ion

BOICO Victor

PLĂMĂDEALĂ Ghenadie